

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 213/08-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. mája 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., B., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na slobodu pohybu zaručeného v čl. 23 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na priaznivé životné prostredie zaručeného v čl. 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Obvodného lesného úradu P. a jeho nariadením č. j. 2007/940/185 z 10. apríla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2007 faxom a 4. decembra 2007 poštou doručená sťažnosť J. D., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na slobodu pohybu zaručeného v čl. 23 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na priaznivé životné prostredie zaručeného v čl. 44 ods. 1 ústavy postupom Obvodného lesného úradu P. (ďalej len „obvodný úrad“) a jeho nariadením č. j. 2007/940/185 z 10. apríla 2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 20. apríla 2007 „*bol svojimi priateľmi informovaný o tom, že v NPR T., napriek tomu, že Slovenskou inšpekciou životného prostredia K. bolo vydané opatrenie na zachovanie existujúceho stavu až do prešetrenia podnetu podaného Lesoochranárskym zoskupením VLK na porušovanie ustanovení Zákona o ochrane prírody a krajiny č. 543/2002 Z. z. dochádza k odvozu drevnej hmoty*“.

Vzhľadom na to, že sťažovateľovi záleží na životnom prostredí a na tom, aby všetky právnické a fyzické osoby, aj štátne orgány postupovali vo veciach ochrany prírody a krajiny v súlade so zákonom a s prihliadnutím na to, že činnosť, o ktorej bol informovaný, bola porušením citovaného opatrenia vydaného inšpekciou, a mal podozrenie, že dochádza k páchaniu hospodárskej trestnej činnosti, rozhodol sa podľa svojich možností a schopností prispieť k zabráneniu porušovania právnych predpisov. V neskorých večerných hodinách z 26. na 27. apríla 2007 sťažovateľ prišiel do T. a počas cesty v súlade so získanými informáciami o tom, že dochádza k porušovaniu právnych predpisov, informoval Obvodné oddelenie Policajného zboru V. (ďalej len „obvodné oddelenie PZ“).

Dňa 24. júla 2007 bola sťažovateľovi obvodným úradom doručená žiadosť obvodného úradu o súčinnosť – ústne prerokovanie priestupku na úseku lesného hospodárstva z 8. júna 2007 č. 2007/1650/420, kde je uvedené, že bol podozrivý z priestupku podľa § 31 ods. 1 písm. f) zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o lesoch“).

Dňa 4. októbra 2007 pri nahliadnutí do priestupkového spisu v predmetnej veci mal sťažovateľ zistiť, že 10. apríla 2007 obvodný úrad zakázal užívanie lesov verejnosťou v období od 11. apríla 2007 do 31. júla 2007.

Ako vyplýva zo správy a objasňovania priestupku obvodného oddelenia PZ sp. zn. ČP: ORP-P-356/PP-2-2007 zo 7. mája 2007, sťažovateľ je podozrivý z priestupku na úseku lesného hospodárstva v zmysle § 63 ods. 1 písm. d) zákona o lesoch a priestupku proti poriadku v správe v zmysle § 46 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa sťažovateľa postupom obvodného úradu boli porušené jeho základné práva na slobodu pohybu podľa čl. 23 ods. 1 ústavy a na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nálezh:

„Právo sťažovateľa

- a slobodu pohybu zakotvené v článku 23 ods. 1 Ústavy SR

- na priaznivé životné prostredie zakotvené v článku 44 ods. 1 Ústavy SR

bolo postupom Obvodného lesného úradu v P. a zákazom využívania lesov verejnou vydaným Obvodným lesným úradom v P. dňa 10. 4. 2007 pod sp. zn. 2007/940/185 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Obvodnému lesnému úradu v P. pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv sťažovateľa na slobodu pohybu podľa čl. 23 ods. 1 ústavy a na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 ústavy

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Ústavný súd z predloženej dokumentácie (záznam o podaní vysvetlenia ČP: ORP-P-356/PP-2-2007 z 27. apríla 2007), ktorá tvorila prílohu sťažnosti, zistil, že sťažovateľ o zákaze vstupu do T. bol informovaný a vedel o ňom z oznámení na tabuliach pred vstupom do dolín, ako aj od pracovníkov SBS. Túto skutočnosť potvrdzuje aj predvolanie sťažovateľa Obvodným lesným úradom v B. z 27. júna 2007 vo veci

prerokovania jeho priestupku [porušenie § 31 ods. 1 písm. f) zákona o lesoch], prevzaté sťažovateľom 16. júla 2007, obsah jeho námietky zaujatosti adresovaný Obvodnému lesnému úradu v B. z 24. júla 2007, ale aj obsah predvolania obvodného úradu z 21. septembra 2007, prevzaté sťažovateľom 26. septembra 2007, na ktoré reagoval sťažovateľ námietkou zaujatosti zo 4. októbra 2007. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 3. decembra 2007.

Z uvedeného vyplýva, že od 27. apríla 2007, keď sa sťažovateľ dozvedel o zákaze vstupu do T., najneskôr však od 26. septembra 2007, keď sťažovateľ prevzal predvolanie obvodného úradu, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 3. decembra 2007, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti skôr, než ju podal ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, a preto sťažnosť sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd nad rámec poznamenáva, že sťažnosť mohla byť odmietnutá aj ako zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Sťažovateľom napadnuté nariadenie obvodného úradu z 10. apríla 2007 zakazovalo a obmedzovalo využívanie lesov verejnosťou v období od 11. apríla 2007 do 31. júla 2007.

V čase podania sťažnosti ústavnému súdu (3. december 2007) postupom obvodného úradu už vôbec nemohlo dochádzať k porušovaniu označených základných práv sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2008